

Daniela Kallós Belokostolská (44) získala ocenenie pre najlepšiu zdravotnú sestru na Slovensku:

Sestra s anjelskými rukami

STÁLE V POHYBE: Daniela každý deň vyraža za pacientmi mimo Komárna.

NENAHRADITEĽNÁ: „Danielka sa o mňa stará už skoro rok. Je moja najdrahšia na svete,“ hovorí pani Molčanová (68) z obce Virt.

NA DOVOLENKE V TURECKU: Zlava - Edina, Rebecca, Dárius, Daniela a Zoltán

Prečo je taká obetavá?

- Čo si myslí o stave v zdravotníctve?
- Čo vyčíta lekárom?

DANIELA KALLÓS BELOKOSTOLSKÁ: V zdravotníctve pracuje už 27 rokov. „Prirástlo mi k srdcu, je to môj život. Nemohla by som bez neho existovať.“

MARTA OSTRICOVÁ • FOTO MICHAL HANKO, ARCHÍV D. R. B.

Srdečná, milá a vždy ochotná pomáhať! Takto o charismatickej Daniele Kallós Belokostolskej hovoria ľudia v Komárne i v širokom okolí. Na Slovensku si ju zvolili za Sestru sestier. Titul získala internetovým hlasovaním a výsledky vyhlásili na slávnostnom podujatí Sestra roka 2013. A hoci sa Daniela takmer stále usmieva a pacientom vlieva optimizmus, občas sa aj jej do očí tisnú slzy...

Viac ako týždeň prijíma Daniela Kallós Belokostolská gratulácie zo všetkých strán. Ľudia na ňu pokrikujú na ulici, mávajú jej, potriasajú rukou, telefóny drnčia... A ona sa len usmieva, gratuluje, dokonca ďakuje a keď by mohla, tak by sa rozdala, aby sa každému ušlo z toho jej šťastia. „Stále som v šoku, koľko ľudí mi gratuluje, dokonca aj tí, ktorých vôbec nepoznám,“ hovorí čerstvá držiteľka titulu Sestra sestier.

NA CESTÁCH

Okrem toho, že je zdravotnou sestrou, je aj riaditeľkou

neziskovej organizácie Anjelské ruky - ADOS. „Založila som ju pred štyrmi rokmi a názov som nevymyslela ja, ale moji pacienti, pretože mi hovorievali, že som ich anjel, že mám anjelské ruky a podobne,“ spomína Daniela a už aj nasadá do auta a frčí za ďalším pacientom. Denne ich musí obísť minimálne 15, podobne, ako aj jej kolegyne, štyri zdravotné sestry a jedna ošetrovateľka. Pokrývajú celý komárňanský okres.

„Staráme sa o všetkých, ktorí nás potrebujú, s rôznymi diagnózami

a rôznych vekových kategórií. Denne najazdím za pacientmi aj 200 kilometrov,“ vysvetľuje Daniela. „Už nás poznajú a zvykneme im aj telefonovať, aby mali istotu, že sme to my. Stalo sa totiž aj to, že som prišla k starčekovi a ten mi tvrdil, že už u neho bola moja kolegyňa z chirurgie. Nahlásila som to polícii a skutočne išlo o podvod. Starčka dotyčná obrala o 700 eur.“

TETA EDKA

Sú však aj iné zážitky, na ktoré Daniela nemôže zabud-

núť. „Neviedli sme sa dovoliť dva dni pacientke. Keď sme k nej išli, počuli sme spoza dverí len tiché stonanie. Zalarmovala som políciu i záchranné zložky. Pani Edku sme našli bezvládne ležať na zemi. Spadla a nedokázala sa postaviť. Dodnes má na tele jazvy od kovralového koberca, po ktorom sa päť dní šúchala dookola. Bola v hroznom stave,“ spomína. „Teta Edka našťastie prežila, aj keď následne dostala ešte infarkt. Veľmi mi prirástla k srdcu a dodnes sa o ňu starám. Stále má chuť do života,

čo je fantastické, a je to taká moja zdedená teta.“

CHUDOBA

Daniela je pre pacientov non-stop na telefóne. Veď ani jej práca nespočíva len v opatrovateľskej činnosti. „Poskytujeme nielen zdravotnú, ale aj sociálnu starostlivosť a to formou charity. Za tie služby by si od ľudí peniaze neberieme a to aj napriek tomu, že by si ich mali hradiť sami. Nedokážeme im povedať, aby si to zaplatili, hoci máme aj cenník. Niektorí sú takí chudobní, že by im

tam človek mal niečo priňať, a nie si od nich niečo pýtať...“ opisuje situáciu Sestra sestier.

So všetkými zdravotnými poisťovňami má organizácia Anjelské ruky uzavreté zmluvy a zdravotné úkony vy a zdravotníčky hradiť, kde by zarobili okolo 2 500 eur. „Okrem toho, že im dám plat, musím platiť nájomné, zdravotnícky materiál, telefóny, benzín, údržbu áut, pretože robíme terénnu prácu... Ja nie som podnikateľ,“ upozorňuje Daniela. „Stojím za všetkými sestrami, ktoré idú do štrajku, ale ja ako súkromný sektor by som sa postavila pred poisťovne. Oni však vidia čísla, my pacienta. Toto nás trápi a boríme sa s tým. U nás neexistuje slovo nie a povedal by vám to hoci ktorý pacient.“

ALMUŽNY

To, že práca zdravotných sestier je nedocenená vie a tvrdí aj Daniela. „Som za to, aby uzákonili plat sestier na 1 000 eur, pretože si to zaslúžia. Nevieť však, kde mám na v ne-

ziskovej organizácii zobrať, pokiaľ poisťovne nezvýšia limit na vyplácanie zdravotných úkonov.“

Paradoxom je, že štát prispieva na sestru len 600 - 650 eur v hrubom, na ruku dostávajú 400 - 420 eur. Práce však majú viac ako sestry v zdravotníckych zariadeniach, kde by zarobili okolo 2 500 eur. „Okrem toho, že im dám plat, musím platiť nájomné, zdravotnícky materiál, telefóny, benzín, údržbu áut, pretože robíme terénnu prácu... Ja nie som podnikateľ,“ upozorňuje Daniela. „Stojím za všetkými sestrami, ktoré idú do štrajku, ale ja ako súkromný sektor by som sa postavila pred poisťovne. Oni však vidia čísla, my pacienta. Toto nás trápi a boríme sa s tým. U nás neexistuje slovo nie a povedal by vám to hoci ktorý pacient.“

Daniela sa nestotožňuje ani s tým, že lekári bojujú iba za svoje platy. „Neviem, či si našu prácu lekári málo všímajú. A kde je ostatný zdravotný per-

sonál, sanitári, upratovačky? Bez nich to nejde. Lekárom platy zvýšili, a čo ostatní, ktorí zarábajú len almužny? Je to nespravodlivé,“ zamýšľa sa. „Vždy hovorím, že sestra, ktorá má vysokú školu a ešte nemá rodinu, nech ide do zahraničia, pretože u nás nebude docenená.“

SLZY NA KRAJÍČKU

Aj Daniela má magisterský titul, ale ju už okrem pacientov doma drží aj rodina. Sklíbiť prácu sestry a obetavej mamy a manželky nie je ľahké. A neháňa sa ani za to, že si občas, kde ju nikto nevidí, aj poplače. A to aj napriek tomu, že má fantastického manžela a tri deti - Edinu (25), Dáriusa (15) a Rebeccu (7).

„Nech sa deje čokoľvek, vždy ma manžel a deti podržia. Ani raz v živote som od nich nepočula výčitky voči mojej práci, pacientom či vzdelaniu, ktoré si stále dopĺňam,“ vraví. Aj napriek tomu sa však borí s prob-

lémami aj doma. „Každý deň bojujem, dokonca aj sama so sebou. Totiž, keď mal Dárius deväť rokov, diagnostikovali mu cystickú fibrózu pľúc. Lekári na to prišli neskoršie a pľúca mu fungovali už len na 30 percent, čo bolo strašné,“ opisuje Daniela a do očí sa jej tisnú slzy. „Keď sme sa už z toho ako-tak dostali, môjmu otcovi museli transplantovať pečeň. A aby toho nebolo málo, o pár mesiacov prišla ďalšia rana. Malaj Rebecce, ktorá mala vtedy päť rokov, diagnostikovali tumor parotis v slinnej žľaze, čo sa u detí ani nevyskytuje,“ opisuje smutne ťažké časy. „Nechcete vedieť, čo sme s manželom predtým toho najvyššieho, prečo ma toľko skúša...“

„Stále sa pýtam toho najvyššieho, prečo ma toľko skúša...“ Daniela sa stále pýta, čo som komu urobila? Moja mama hovoríeva, že pán Boh naloží len tomu, kto vládze. Viem, že Rebeccu čaká operácia, ale verím, že všetko dobre dopadne,“ uzatvára obetavá zdravotná sestra Daniela. □

DNES A KEDYSI: Daniela začínala ako detská zdravotná sestra.